

ПРОТОКОЛ

№ 33

гр. гр. Добрич, 13.12.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Ив. Хараламбиева

при участието на секретаря Елица Вл. Александрова
и прокурора В. В. В.

Сложи за разглеждане докладваното от Милена Ив. Хараламбиева
Наказателно дело от общ характер № 20223200200403 по описа за 2022
година.

На именното повикване в 13:20 часа се явиха:

СПОРАЗУМЕНИЕ:

ОДОБРЯВА постигнатото между прокурор В. В., обвиняемия Р. С. И. и неговите защитници адв. Адв.В. К. и адв.С. Д. от ДАК, споразумение за прекратяване на наказателно производство по НОХД № 403/2022г. по описа на Окръжен съд – град Добрич, по силата на което

Обвиняемият Р. С. И. – роден на ***.**.19**г. в гр. Д., живущ в гр. Д., ул.“Ц. П.“ №2, вх.Г, ет.3, ап.8, българин, бълг. гражданин, неосъждан, женен, със средно образование, управител на ЕТ“В. – Р. С.“, ЕГН: ***** се признава за виновен за това, че:

1. На 07. 07. 2021 г. в обменно бюро, находящо се гр. Д., пл. „С.“ № 2, с управител и стопанисвано от Р. С. И. с ЕГН: ***** е отчуждил общо 335 (триста тридесет и пет) бр. сребърни монети представляващи една колективна монетна находка (монетно съкровище), укрита в земята около средата на XVII в. Това монетно съкровище е с голяма научна и музейно-експозиционна стойност, съгласно изготвената нумизматична и археологическа експертиза на Националния исторически музей град София, както следва:

1.1. Монета, сребърна, турска, акче на султан Мехмед III (1595-1603 г.). Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство. Оценена на стойност – десет

лева.

1.2 - 1.144. Сто четиридесет и три броя монети, сребърни, турски, дирхеми на султан Ахмед I (1603-1617 г.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 30 лв. за всяка или общо 4290 лв.

1.145 – 1.147. Три броя монети, сребърни, турски, акчета на султан Осман II (1618-1622 г.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 10 лв. за всяка или общо 30 лв.

1.148 – 1.193. Четиридесет и шест монети, сребърни, турски, медини на султан Осман II (1618-1622 г.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 30 лв. за всяка или общо 1380 лв.

1.194 – 1.195. Два броя монети, сребърни, турски, медини на султан Мустафа I (1622-1623 г.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 60 лв. за всяка или общо 120 лв.

1.196 – 1.212. Седемнадесет броя монети, сребърни, турски, акчета на султан Мурад IV (1623-1640 г.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 10 лв. за всяка или общо 170 лв.

1.213 – 1.220. Седем броя монети, сребърни, турски, медини (пари) на султан Мурад IV (1623-1640 г.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 30 лв. за всяка или общо 210 лв.

1.221 – 1.293. Седемдесет и три броя монети, сребърни, турски, акчета на султан Ибрахим (1640-1648 г.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 10 лв. за всяка или общо 730 лв.

1.294. Монета, сребърна, турска, онлук на султан Ибрахим (1640-1648 г.). Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство. Оценена на стойност – шестдесет лева.

1.295 – 1.296. Два броя монети, сребърни, турски, бешлици на султан Ибрахим (1640-1648 г.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 50 лв. за всяка или общо 100 лв.

1.297 – 1.309. Тринадесет броя монети, сребърни, турски, акчета, неопределяеми (края на XVI - първата половина на XVII в.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на

Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 5 лв. за всяка или общо 65 лв.

1.310 – 1.327. Осемнадесет броя монети, сребърни, турски, дирхеми и медини, неопределяеми (краят на XVI - първата половина на XVII в.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 10 лв. за всяка или общо 180 лв.

1.328. Монета, сребърна, персийска, абаси на шах Абас I (1588-1629 г.). Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство. Оценена на стойност – сто лева.

1.329 – 1.325. Осем броя монети, сребърни на република Рагуза (Дубровник), grosети без дати (краят на XVI - първата четвърт на XVII в.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности и по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 20 лв. за всяка или общо 160 лв, движими културни ценности, които не са идентифицирани и регистрирани по съответния ред предвиден в Закона за Културното Наследство и НАРЕДБА № 1 от 16 февруари 2021 г. за реда за извършване на идентификация на движимите културни ценности и за водене на регистри на движимите културни ценности, с която е отменена Наредба № Н-3/03.12.2009г. за реда за извършване на идентификация и водене на регистъра на движими културни ценности-чл.52 ал.1 от ЗКН : Според принадлежността им към определен исторически период движимите културни ценности са: праисторически, антични, средновековни, възрожденски, от ново и най-ново време./чл.53 т.1 от ЗКН: Според научната и културната област, към която се отнасят, движимите културни ценности са: 1.археологически: движими вещи , открити в земята, на повърхността ѝ или под водата и свидетелстващи за епохи и цивилизации, които са обект на археологията, чл. 96. ал. 1 от ЗКН - Идентификацията на движими културни ценности е научно-изследователска дейност, чрез която се определя дали една вещ съответства на критериите за културна ценност, както и нейната класификация и категоризация по реда на този закон."; чл. 96. ал. 2 от ЗКН Идентификацията на културни ценности се извършва от националните и регионалните музеи самостоятелно или съвместно с други научни или културни институти и висши училища. Право да извършват идентификация имат и общински и частни музеи, определени със заповед на министъра на културата.; чл. 96. ал. 3 от ЗКН - "Идентификацията на културни ценности се извършва от комисия, назначена от директора на музея"; чл. 97, ал. 7 (Предишна ал. 5, изм. изцяло - ДВ, бр. 54 от 2011 г.) от Закона за културното наследство - Към искането за идентификация лицата по ал. 2, 3 и търговецът по ал. 4 прилагат документ, удостоверяващ правото на собственост или държане, и декларация за произхода и способа за придобиването на вещта. За неверни данни деклараторът носи отговорност по чл. 313 от НК; параграф 5 от Преходни и заключителни разпоредби на Закона за културно наследство - "В едногодишен срок от влизането в сила, на закона лицата които са

установили фактическа власт върху движими археологически обекти или движими археологически паметници на културата до влизането в сила на този закон, са длъжни да поискат тяхната идентификация и регистрацията като движими културни ценности от Националния исторически музей или от съответния регионален музей"; чл. 5. Ал.1 от НАРЕДБА № 1 от 16 февруари 2021 г. за реда за извършване на идентификация на движимите културни ценности и за водене на регистри на движимите културни ценности - „На задължителна идентификация подлежи:

1. вещ, която може да се определи като културна ценност и е собственост на държавни и общински органи и институции, включително движима вещ, включена в обществени колекции по чл. 109а от ЗКН;

2. вещ, която може да се определи като културна ценност, в случаите, когато е предмет на възмездна прехвърлителна сделка по чл. 113, ал. 1 от ЗКН;

3. вещ, която може да се определи като културна ценност и ще подлежи на износ, временен износ, изнасяне или временно изнасяне по реда на Наредба № 2 от 25.02.2014 г. за реда за издаване на разрешения за износ, временен износ и временно изнасяне на движими културни ценности и на сертификата по чл. 128, ал. 3 от ЗКН за изнасяне и временно изнасяне (ДВ, бр. 28 от 2014 г.);

- престъпление по чл. 278а, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му налага наказание лишаване от свобода за срок от **8 /осем/ месеца**.

На основание чл. 55 ал. III от НК не се налага по-лекото наказание „глоба“, което законът предвижда наред с наказанието „лишаване от свобода“.

2. На 17.08.2021 г., в условията на продължавано престъпление – с две деяния, които осъществяват поотделно един и същ състав на едно и също престъпление, извършени през непродължителни периоди от време при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, държи археологически обекти, както следва:

2.1. В обменно бюро, находящо се гр. Д-, пл. „С.“ № 2, с управител и стопанисвано от Р. С. И. с ЕГН: *****;

2.1.1 Монета, сребърна, турска, чифте золта на султан Абдул Хамид I (1774-1789 г.). Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство, оценена на стойност 60 лв.;

2.1.2. Седемнадесет броя монети, сребърни, турски, икилици на султан Селим III (1789-1807 г.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 50 лв. за всяка или общо 850 лв.;

2.1.3. Осемдесет и пет монети, сребърни, турски, юзлуци на султан

Селим III (1789-1807 г.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство;

2.2. В апартамент находящ на адрес град Добрич, улица „Цар Петър“ № 2, Вх. Г, ап. 8:

2.2.1. Десет броя монети, сребърни, турски, юзлуци на султан Селим III (1789-1807 г.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 50 лв. за всяка или общо 500 лв.;

2.2.2. Монета, бронзова, антична, от елинистическата епоха, на скитския цар в Добруджа, Харасп (190-188 г. пр. Хр.), слабо корозирала, окислена. Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство. Оценена на стойност 500 лв.

2.2.3. Монета, бронзова, антична, от римската епоха, отсечена в гр. Одесос по времето на император Октавиан Август (27 г. пр. Хр. - 14 г. сл. Хр.), частично полуизтрита, контрамаркирана, окислена. Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство. Оценена на стойност 200 лв.

2.2.4. Монета, бронзова, антична, от римската епоха, отсечена в гр. Калатис по времето на император Нерон (54-68 г. сл. Хр.), частично полуизтрита, окислена. Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство. Оценена на стойност 150 лв.

2.2.5. Пет броя монети, сребърни, турски, акчета на султан Баязид II (1481 – 1512 г.). Автентични, представляват движими археологически културни ценности по смисъла на Закона за културното наследство. Оценени на стойност – по 15 лв. за всяка или общо 75 лв.;

2.2.6. Монета, златна, турска, фъндък алтън на султан Селим III (1789-1807 г.). Диамет. – 20 мм; тегло – 3,38 гр. Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство. Оценена на стойност 400 лв.

2.2.7. Монета, златна, турска, фъндък алтън на султан Селим III (1789-1807 г.). Диамет. – 19 мм; тегло – 3,17 гр. Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство. Оценена на стойност 400 лв.

2.2.8. Монета, златна, турска, четвърт фъндък алтън на султан Селим III (1789-1807 г.). Диамет. – 15 мм; тегло – 0,86 гр. Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство. Оценена на стойност 100 лв.

2.2.9. Монета, златна, турска, зери махбуб на султан Селим III (1789-1807 г.). Диамет. – 22 мм; тегло – 2,39 гр. Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното

наследство. Оценена на стойност 350 лв.

2.2.10. Монета, златна, турска, зери махбуб на султан Селим III (1789-1807 г.). Диамет. – 22/23 мм; тегло – 2,36 гр. Пробита леко с върха на нож. Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство. Оценена на стойност 330 лв.

2.2.11. Монета, златна, турска, четвърт зери махбуб на султан Селим III (1789-1807 г.). Диамет. – 15 мм; тегло – 0,60 гр. Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство. Оценена на стойност 100 лв.

2.2.12. Монета, златна, турска, четвърт зери махбуб на султан Махмуд II (1808-1839 г.), отсечена през първата година на управлението му (1808 г.). Диамет. – 16 мм; тегло – 0,79 гр. Автентична, представлява движима археологическа културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство. Оценена на стойност 100 лв.

Описаните под № 2.1, 2.2 и 2.3 общо 103 (сто и три) броя сребърни турски монети от голям номинал (чифте золта, икилицы и юзлуци), под №2.2.1 общо 10 (десет) бр. сребърни турски монети от голям номинал (юзлуци), и под № 2.2.6, 2.2.7, 2.2.8, 2.2.9, 2.2.10, 2.2.11 и 2.2.12 общо 7 (седем) бр. златни турски монети, представляват част от една колективна монетна находка (монетно съкровище), укрита в земята, някъде през последните 1-2 години от първото десетилетие на XIX в., т.е. между 1808-1809 г с значителна научна и музейно-експозиционна стойност, съгласно изготвената нумизматична и археологическа експертиза на Националния исторически музей град София; движими културни ценности, които не са идентифицирани и регистрирани по съответния ред предвиден в Закона за Културното Наследство и НАРЕДБА № 1 от 16 февруари 2021 г. за реда за извършване на идентификация на движимите културни ценности и за водене на регистри на движимите културни ценности, с която е отменена Наредба № Н-3/03.12.2009г. за реда за извършване на идентификация и водене на регистъра на движими културни ценности-чл.52 ал.1 от ЗКН : Според принадлежността им към определен исторически период движимите културни ценности са: праисторически, антични, средновековни, възрожденски, от ново и най-ново време./чл.53 т.1 от ЗКН: Според научната и културната област, към която се отнасят, движимите културни ценности са: 1.археологически: движими вещи , открити в земята, на повърхността ѝ или под водата и свидетелстващи за епохи и цивилизации, които са обект на археологията, чл. 96. ал. 1 от ЗКН - Идентификацията на движими културни ценности е научно-изследователска дейност, чрез която се определя дали една вещь съответства на критериите за културна ценност, както и нейната класификация и категоризация по реда на този закон."/; чл. 96. ал. 2 от ЗКН Идентификацията на културни ценности се извършва от националните и регионалните музеи самостоятелно или съвместно с други научни или културни институти и висши училища. Право да извършват идентификация

имат и общински и частни музеи, определени със заповед на министъра на културата.; чл. 96. ал. 3 от ЗКН - "Идентификацията на културни ценности се извършва от комисия, назначена от директора на музея"; чл. 97, ал. 7 (Предишна ал. 5, изм. изцяло - ДВ, бр. 54 от 2011 г.) от Закона за културното наследство - Към искането за идентификация лицата по ал. 2, 3 и търговецът по ал. 4 прилагат документ, удостоверяващ правото на собственост или държане, и декларация за произхода и способа за придобиването на вещта. За неверни данни деклараторът носи отговорност по чл. 313 от НК; параграф 5 от Преходни и заключителни разпоредби на Закона за културно наследство - "В едногодишен срок от влизането в сила, на закона лицата които са установили фактическа власт върху движими археологически обекти или движими археологически паметници на културата до влизането в сила на този закон, са длъжни да поискат тяхната идентификация и регистрация като движими културни ценности от Националния исторически музей или от съответния регионален музей"; чл. 5. Ал.1 от НАРЕДБА № 1 от 16 февруари 2021 г. за реда за извършване на идентификация на движимите културни ценности и за водене на регистри на движимите културни ценности - „На задължителна идентификация подлежи:

1. вещ, която може да се определи като културна ценност и е собственост на държавни и общински органи и институции, включително движима вещ, включена в обществени колекции по чл. 109а от ЗКН;

2. вещ, която може да се определи като културна ценност, в случаите, когато е предмет на възмездна прехвърлителна сделка по чл. 113, ал. 1 от ЗКН;

3. вещ, която може да се определи като културна ценност и ще подлежи на износ, временен износ, изнасяне или временно изнасяне по реда на Наредба № 2 от 25.02.2014 г. за реда за издаване на разрешения за износ, временен износ и временно изнасяне на движими културни ценности и на сертификата по чл. 128, ал. 3 от ЗКН за изнасяне и временно изнасяне (ДВ, бр. 28 от 2014 г.);

- престъпление по чл.278а, ал.6 във вр. чл.26, ал.1 от НК, поради което и на основание чл.55, ал.1, т.2 от НК му налага наказание „**Пробация**“, със следните пробационни мерки:

- „**задължителна регистрация по настоящ адрес**“ за срок от 6 месеца **с периодичност на явяване и подписване на осъдения пред пробационния служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично;**

- „**задължителни периодични срещи с пробационен служител**“ за **срок от 6 месеца;**

На основание чл.55 ал.ІІІ от НК не налага по-лекото наказание „глоба“, което законът предвижда наред с наказанието „лишаване от свобода“.

На основание чл.23, ал.1 от НК **определя** на обвиняемия едно общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от **8 /осем/ месеца.**

На основание чл.66, ал.1 от НК изпълнението на наказанието се отлага за срок от **три години**.

На основание чл.67, ал.2 от НК възпитателните грижи за условно осъдения се възлагат на съответен полицейски инспектор от Първо РУ на МВР гр.Добрич по местоживее на осъдения.

На основание чл. 189 ал.3 от НПК ОСЪЖДА Р. С. И. да заплати по сметка на ГД „БОБ“ - МВР сторените по делото разноси в размер на 1935,02 лева, представляващи $\frac{1}{4}$ от общия размер на разноските от 7740,09 лева.

ПРЕКРАТЯВА наказателното производство по НОХД №403/2022г. по описа на Окръжен съд–гр.Добрич.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на съда е окончателно.

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____

Секретар: _____